

риховы-тѣ отвѣты, и благодари Бога въ сѣрдце-то си за туй благословеніе, което было угодно Нему да даде на нейны-тѣ трудове. Но пакъ, тя не хваляше Хенриха за туй, като ся боеше да не бы да породи въ него гордость, защото знаеше че “Богъ на горды-тѣ ся противи, а на смиренны-тѣ дава благодать,” (Іак. 4. 6.) И за това, намѣсто да му позахваля, тя му каза: “Какво разумѣвашъ ты подѣ изреченіе-то: да станешъ новѣ тварь?”

Х. “Когато не знаяхъ Господа Исуса Христа, азъ си мысляхъ само за непотрѣбны нѣща. Любяхъ себе си повече отъ сичко друго на свѣтъ-тѣ. Обичяхъ да ямъ овощія и сладкы работы, и до толкозь бѣхъ ся пристрастилъ къмъ тѣхъ, щото можеше да ся рѣшишь хыляда пѣтя да слѣжѣ, за нѣколко направы отъ захарь. При това още азъ бѣхъ гордъ и лесно ся разсърждахъ. Много ми бѣше драго, да чувамъ да ми казуютъ: “Господарю,” и да ми ся покла-